

Επικίνδυνες πόρτες· Μάγοι και μαγεία: Τα είδη της μαγείας

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Φωτο:pointfromview.blogspot.com

Με τον όρο μαγεία, εννοούνται πολλές πράξεις. Δεν εξαντλείται η μαγεία μόνο σε μία ενέργεια, το να καταφύγει, δηλαδή, κανείς σε μάγους και μάγισσες. Η ανάλυση που θα ακολουθήσει, την οποία δανειζόμαστε από τον άγιο Νικόδημο, θα δείξει την ευρύτητα της μαγείας και των μάγων.

Κατ' αρχήν πρέπει να σημειωθεί ότι η μαγεία δεν είναι ανεξάρτητη από τις σατανικές και διαβολικές ενέργειες. Αφού ο διάβολος χωρίστηκε από τον ένα Θεό, έγινε «νούς ποικίλος και πολυμέριστος». Έτσι και τα είδη της κακίας και των μαγικών που επινόησε και έσπειρε στους ταλαίπωρους ανθρώπους, είναι ποικίλα, σχεδόν αναρίθμητα. Ας δούμε τα βασικότερα είδη, όπως τα περιγράφει ο άγιος Νικόδημος.

Πρώτο είδος είναι «η κυρίως και καθαυτό λεγόμενη μαγεία», που είναι η μέθοδος εκείνη διά της οποίας οι άνθρωποι έρχονται σε επαφή με τους δαίμονες, για να τους ρωτήσουν διάφορα θέματα που τους απασχολούν. Όσοι ασκούνται σ' αυτή

την τέχνη λέγονται μάγοι. Κατά την αντίληψη των μάγων οι δαίμονες χωρίζονται σε τρεις κατηγορίες. Είναι οι ανώτεροι, που βρίσκονται στους αιθέρες και είναι αγαθοποιοί, είναι οι μέσοι, που βρίσκονται στη γη και χωρίζονται σε καλούς και κακούς, και ακόμα καθ' ολοκληρίαν κακούς. Βέβαια, στην ορθόδοξη διδασκαλία δεν γίνεται αυτή η διάκριση, αφού όλοι οι δαίμονες είναι κακοί και δεν είναι δυνατόν να υπάρχουν δαίμονες που να είναι λιγότερο κακοί ή να είναι αγαθοί. Μόνον οι άγγελοι είναι αγαθά πνεύματα, που δοξάζουν τον Θεό και υπηρετούν τον άνθρωπο στην σωτηρία του.

Δεύτερο είδος μαγείας είναι η μαντεία και όσοι ασχολούνται με αυτό το είδος λέγονται μάντις. Οι άνθρωποι αυτοί συνδέονται με τον διάβολο, παραδίδουν τον εαυτό τους στους δαίμονες «και διά μέσου της παλάμης της χειρός των ή της λεκάνης ή των θυσιών ή απατηλών εμπλάστρων ή άλλων τοιούτων σημείων νομίζονται ότι προλέγουν εκείνα όπου μέλλουν να γίνουν».

Τρίτο είδος είναι η γοητεία, και όσοι την ασκούν λέγονται γόητες. Στην κατηγορία αυτή ανήκουν εκείνοι που θρηνούν πάνω στα μνήματα και επικαλούνται τους δαίμονες για να κάνουν κάποιο κακό στους ανθρώπους. Γόητες είναι εκείνοι που βλέπουν φαντασίες στα μνήματα και καίνε τους λεγόμενους βρυκόλακες.

Τέταρτο είδος είναι η λεγόμενη γητεία, και όσοι ασχολούνται με αυτό το είδος λέγονται γητευτές, οι οποίοι μαζί με την επίκληση των δαιμόνων αναμιγνύουν «και τους ψαλμούς του Δαβίδ και τα ονόματα των αγίων και του Χριστού και της Θεοτόκου».

Πέμπτο είδος είναι η επαοιδία και όσοι εξασκούν αυτό το είδος μαγείας λέγονται επαοιδοί, οι οποίοι ελκύουν τους δαίμονες «με κάποιες επωδές και καλέσματα», καθώς επίσης και εκείνοι που «με την διαβολικήν τέχνην και μαγείαν δένουσι τα ανδρόγυνα».

Έκτο είδος μαγείας είναι η φαρμακεία, και όσοι την μεταχειρίζονται ονομάζονται φαρμακοί, «οι οποίοι διά της μαγικής τέχνης κατασκευάζουσι κάποια φαρμακερά ποτά, ή διά να θανατώσουν τινά, ή διά να σκοτίσουν τον εγκέφαλόν του, ή διά να τον ελκύσουν εις την σαρκικήν αγάπην αυτών, τα οποία μάλιστα μεταχειρίζονται οι γυναίκες προς τους άνδρας, διά να τραβήξουν αυτούς εις έρωτα».

Έβδομο είδος είναι η οιωνοσκοπία, και όσοι ασχολούνται με αυτήν λέγονται οιωνοσκόποι, οι οποίοι προσέχουν τα ζώα, τα πουλιά, την ατμόσφαιρα, τον ήλιο, την σελήνη και δι' αυτών νομίζουν πως βλέπουν το μέλλον των ανθρώπων. Στην κατηγορία αυτή υπάγονται και οι άνθρωποι που πιστεύουν σε μοίρες, σε ριζικά, σε στοιχιά, σε ποδαρικά και σε όνειρα, όσοι έχουν προλήψεις για διάφορα πράγματα.

Όγδοο είδος μαγείας είναι η νεφοδιωκτική και όσοι εργάζονται με αυτήν λέγονται νεφοδιώκτες, «οι οποίοι παρατηρούντες τα σχήματα των νεφελών, και μάλιστα όταν βασιλεύει ο ήλιος, προλέγουν τα μέλλοντα».

Ένατο είδος μαγείας είναι η αστρολογία, και όσοι ασχολούνται με αυτήν λέγονται αστρολόγοι. Οι αστρολόγοι πιστεύουν ότι οι άνθρωποι διευθύνονται από την κίνηση του ουρανού και των αστερών και βέβαια όλα τα πάθη της ψυχής τα αποδίδουν στα αστέρια. Στην κατηγορία αυτή υπάγονται τα ωροσκόπια, με τα οποία ασχολείται πολύ ο σημερινός άνθρωπος. Το λάθος είναι ότι τα αστέρια θεωρούνται ως θεοί, ενώ στην πραγματικότητα οι αστρολόγοι κάνουν το έργο αυτό με τη συνεργία των δαιμόνων. Και όταν ακόμη η αστρολογία είναι για απάτη, για εκμετάλλευση και τότε αποπροσανατολίζει τον νού των ανθρώπων από τον Θεό στην δημιουργία και τον γεμίζει με φαντασίες και απάτες. Υπάρχει και κάποια άλλη σημαντική παράμετρος. Αν πράγματι τη ζωή μας την κανονίζουν τα αστέρια, σημαίνει ότι α) είμαστε ανελεύθεροι και β) δεν έχουμε ευθύνη για τις πράξεις μας. Έτσι π.χ. ο εγκληματίας μπορεί να ισχυριστεί άνετα ότι δεν φταίει αυτός για το έγκλημα που διέπραξε, αλλά τα άστρα! Και μόνον απ' αυτό μπορούμε να καταλάβουμε τι επιπτώσεις έχει η αποδοχή της αστρολογίας στη ζωή των ανθρώπων.

Δέκατο είδος μαγικών είναι τα λεγόμενα φυλαχτάρια και όσοι ασχολούνται με το είδος αυτό λέγονται «φυλακτήριοι». Στην κατηγορία αυτή υπάγονται οι άνθρωποι εκείνοι που κάνουν διάφορα φυλακτά, τα οποία τυλίγουν με μία μεταξωτή κλωστή, και γράφουν επάνω σ' αυτά δαιμονικά ονόματα. Φυλακτήριοι λέγονται και εκείνοι που πιστεύουν σε τέτοια δαιμονικά φυλακτά, τα κρεμούν επάνω τους και νομίζουν ότι κατ' αυτόν τον τρόπο θα απαλλαγούν από ασθένειες και βασκανίες ανθρώπων.

Ενδέκατο είδος μαγείας είναι οι λεγόμενοι κλήδονες, οι οποίοι παρατηρούν τα μέλλοντα με λόγους και κλήσεις. Στην κατηγορία αυτή συγκαταλέγονται όσοι ανάβουν πυρκαϊές και μ' αυτές παρατηρούν το μέλλον των ανθρώπων, οι εγγαστρίμυθοι «οι από κοιλίας φωνούντες και λέγοντες μύθους και μαντείας», καθώς και εκείνοι που παρατηρούν τα σπλάχνα των ζώων και άλλα γεγονότα για να προβλέψουν το μέλλον των ανθρώπων.

Δωδέκατο είδος μαγείας είναι κυρίως αυτό που θα μπορούσαμε σήμερα να ονομάσουμε πνευματισμό, κατά τον οποίο υψώνονται στον αέρα, «το να παίρνουν μερικοί ιερείς κηρία πίσσινα και να πηγαίνουν μέσα εις βουνά και λαγκάδια και εκεί να τα ανάπτουν και φορένοντες ανάστροφα τα ιερά των, να διαβάζουν την Σολομωνικήν ή μάλλον ειπείν διαβολικήν και ούτω να κάμνουν να αποθαίνουν οι εχθροί των ή να ψοφούν τα ζώα των». Στην κατηγορία αυτή συγκαταλέγονται και εκείνοι που τρέχουν σε μάγους για να λάβουν την βοήθειά τους για να νικήσουν κάποιον με τον οποίον βρίσκονται σε έχθρα.

Δέκατο τρίτο είδος μαγείας και μαντείας είναι «το να βαστάζουν τινές κόσμιοι Χριστιανοί, τας ιεράς εικόνας του αγίου Γεωργίου, του Αρχαγγέλου Μιχαήλ και άλλων αγίων εις τους ώμους των, εν τω καιρώ των πανηγύρεων αυτών, και να τρέχουν ωσάν τρελλοί και δαιμονισμένοι εδώ και εκεί μέσα εις βουνά και λαγκάδια, και να κτυπούν πότε εις ένα μέρος και πότε εις άλλο με τας αγίας εικόνας, περιρρεόμενοι από τον ιδρώτα τάχα διά το βάρος των αγίων εικόνων, και προμαντεύοντες κάποια τινά, και φανερώνοντες εκείνα, όπου τινές έχασαν και άλλα όμοια».

Παρατηρώντας τα είδη μαγείας, όπως τα παρουσιάζει ο Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης, βλέπουμε ότι πολλά από αυτά συνδέονται μεταξύ τους, οπότε δεν πρόκειται για ανεξάρτητα είδη. Ωστόσο όμως μπορούμε και να διακρίνουμε για να τα κατανοήσουμε καλύτερα. Όλα αυτά ενεργούνται με την δύναμη των δαιμόνων. Επίσης βλέπουμε και την ελεεινή κατάσταση των ανθρώπων της εποχής εκείνης, που έκαναν πολλά παράδοξα και αντιχριστιανικά πράγματα, έχοντας όμως την εξωτερική πίστη στον Χριστό. Γι' αυτό, ο Άγιος Νικόδημος θα πει χαρακτηριστικά ότι αν και «εις το φανερόν λατρεύουσι τον αληθινόν Θεόν, εις το κρυφόν όμως αρνούνται τον Θεόν και λατρεύουσι τον διάβολον». Πρόκειται για λατρεία των δαιμόνων. Το φοβερότερο από όλα είναι, όπως είδαμε πιο πάνω, ότι υπήρχαν και μερικοί ιερείς που ασκούσαν την Σολομωνική ή πνευματισμό. Υπήρχε πλήρης αμάθεια.

Πηγή: Τεύχος «Επικίνδυνες πόρτες· Μάγοι και μαγεία», Έκδοση Ιεράς Μητροπόλεως Αργολίδος, Ναύπλιο.